

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **A.P.K.**, zast. Mgr. Petrem Pytlíkem, advokátem se sídlem Praha 8-Karlín, Thámová 181/20, proti žalovanému: **Magistrát hl.m. Prahy**, odbor stavební, se sídlem Praha 1, Jungmannova 35/29, za účasti: 1) Bc. I.K., 2) P.K., zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těšnovská 9, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.10.2010, č.j. S-MHMP 230782/2010/OST/Vo/Ko,

t a k t o:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč. Tato částka bude vrácena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Pytlíka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala dne 30.11.2010 žalobu k Městskému soudu v Praze (doručenou 1.12.2010) proti rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12 č.j. VYST/9481/2009/Bk ze dne 11.1.2010 o povolení výjimky z ust. § 8 odst. 4 vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl.m.Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. OTPP“), pro umístění stavby rodinného domu na pozemku parc. č. 4575/2 v k.ú. Modřany, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Žalobkyně mj. namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí i rozhodnutí orgánu I. stupně a domáhala se, aby soud tato rozhodnutí zrušil, a to v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Předtím, než soud přistoupí k meritornímu posouzení věci, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda je žaloba podle ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) přípustná.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Podle ust. § 68 písmeno e) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se tak lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s. ř. s. v uvedeném ustanovení legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň ust. § 70 písm.a) s.ř.s. vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutí, tzn. ty úkony, který nejsou způsobilé přivodit následky předpokládané v ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Žaloba proti takovému úkonu je pak podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná.

V daném případě je již z průběhu tohoto soudního řízení stranám sporu známo, že soud vyčkal rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30.7.2013 č.j. 8As 8/2011-66, jímž byla řešena sporná otázka, zda rozhodnutí o povolení výjimky podle ust. § 169 stavebního zákona (zákona č. 183/2006Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů) je rozhodnutím samostatně přezkoumatelným soudem ve správním soudnictví, či nikoli.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení předně označeném, které sjednotilo dosavadní rozpornou judikaturu, k otázce samostatného soudního přezkumu rozhodnutí o povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu předně uzavřel, že je věcí zákonodárce v rámci konkrétní právní úpravy nastolit pravidla zda, kdy a jak dojde k soudnímu přezkumu rozhodnutí; výjimky ze soudního přezkumu však musí být vykládány zužujícím způsobem (bod 22.,23.). Dále dospěl k závěru, že rozhodnutí o výjimce z obecných technických požadavků na výstavbu nemá charakter rozhodnutí předběžného dle § 70 písm.b) s.ř.s., nicméně, aby mohlo být podrobeno samostatnému soudnímu přezkumu musí být samo o sobě způsobilé zasáhnout do práv jednotlivce (jeho právní sféru, bod 26.). Ačkoliv je v řízení o výjimce s definitivní platností rozhodnuto o tom, zda se výjimka v konkrétním případě povoluje či nikoliv a účinky takového rozhodnutí nejsou omezeny do doby vydání konečného rozhodnutí, nemá samotné povolení či naopak nepovolení výjimky do práv účastníků žádné přímé dopady, a soudní přezkum by byl na místě jen v situacích, kdy na rozhodnutí o výjimce nenavazuje žádný další úkon správního orgánu, který by byl podroben soudní kontrole (bod 27.). Protože na rozhodnutí o výjimce v převážné většině navazuje rozhodnutí o umístění stavby (či územní souhlas) nebo stavební povolení, nedochází tak ke konečnému zásahu do práv účastníků, jedná se pak o subsumovaný správní akt, který lze považovat za podkladové rozhodnutí, které je přezkoumatelné soudem v řízení o žalobě proti rozhodnutí konečnému (body 28.-31.).

V závěru (bod 35.) Nejvyšší správní soud konstatoval, že „...rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu zpravidla nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu, kterým je rozhodováno o celém předmětu řízení. Takové rozhodnutí lze proto soudně přezkoumat pouze v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s. Samostatně soudně přezkoumatelným ve smyslu § 65 s. ř. s. by bylo rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu pouze v případě, pokud by po jeho vydání nebylo k uskutečnění příslušného stavebního záměru zapotřebí žádného navazujícího úkonu stavebního úřadu“.

Na základě tohoto rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu dospěl zdejší soud k závěru, že v projednávaném případě je žalobou napadené rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu vyloučeno ze soudního přezkumu. Je tomu tak proto, že předmětné rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 8 odst. 4 OTPP je rozhodnutím podkladovým ve vztahu k rozhodnutí navazujícímu, tzn. k rozhodnutí o umístění stavby na

pozemku č. parc. 4575/2 v k.ú. Modřany. Jak vyplývá přímo z jeho výroku jde o povolení výjimky pro stavbu rodinného domu, a to z odstupových vzdáleností pro umístění stavby od hranice sousedního pozemku parc.č. 4575/3 v k.ú. Modřany. Toto rozhodnutí o výjimce se tak stává jedním z podkladů pro vydání konečného rozhodnutí - rozhodnutí o umístění stavby.

V daném případě záměr stavebníků – rodinný dům je navržen tak, že zastavěná plocha zaujímá výměru 197,54m² (viz spis, Studie oslunění a denního osvětlení, příloha Dokumentace- textová část str. 4). Stavebník (v tomto soudním sporu osoba na řízení zúčastněná) v daném případě nemůže navrhovaný záměr realizovat na základě ohlášení stavby bez předchozího územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, neboť nejsou splněny podmínky ust. § 104 odst. 1 a odst. 2 písm.a) stavebního zákona; nejde o jednoduchou stavbu pro bydlení o vymezeném parametru do 150m² zastavěné plochy. Není splněna ani žádná z podmínek ust. § 96 odst. 2 stavebního zákona. Žalobou napadené rozhodnutí tak samo o sobě není způsobilé se dotknout právní sféry žalobkyně. Konečným rozhodnutím, jímž je řešena otázka umístění stavby rodinného domu na sousední parcele č. 4575/2 v k.ú. Modřany, je až rozhodnutí územní – rozhodnutí o umístění stavby (vydané popř. ve sloučeném řízení s řízením o povolení stavby). Právní sféra žalobkyně tím, že pro umístění stavby byla z odstupových vzdáleností od hranice se sousedním pozemkem povolena výjimka, je dotčena, resp. zasažena až rozhodnutím o umístění stavby, které je soudem přezkoumatelné a ve spojení s tímto rozhodnutím může být přezkoumáno i rozhodnutí o povolení výjimky v režimu § 75 odst. 2 s.ř.s.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně nejsou rozhodnutím ve smyslu výše citovaného ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť nejsou úkonem správního orgánu, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti žalobkyně, a vzhledem k této skutečnosti jsou z přezkoumání soudem ve správním soudnictví vyloučena.

Protože žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 68 písm. e) s. ř. s. vyloučeno, soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění účinném od 1.9.2011, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. října 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senát